EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 20.11.2001
KOM(2001) 680 lopullinen

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

jäsenvaltioille annettavasta valtuudesta allekirjoittaa Euroopan yhteisön puolesta yleissopimus toimivallasta, sovellettavasta lainsäädännöstä, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä lapsen huoltoa ja lastensuojelutoimenpiteitä koskevissa asioissa (vuoden 1996 Haagin yleissopimus)

(komission esittämä)

PERUSTELUT

Tavoite

1. *Yleissopimus toimivallasta, sovellettavasta lainsäädännöstä, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä lapsen huoltoa ja lastensuojelutoimenpiteitä koskevissa asioissa* (vuoden 1996 Haagin yleissopimus) tehtiin 19. lokakuuta 1996 kansainvälistä yksityisoikeutta käsittelevässä Haagin konferenssissa. Vaikka yleissopimus kuluukin nykyään osittain Euroopan yhteisön toimivaltaan, yhteisö ei voi liittyä siihen.

2. Yleisesti ollaan kuitenkin sitä mieltä, että yleissopimus edistäisi osaltaan merkittävästi lasten suojelemista Euroopan yhteisön rajat ylittävissä tilanteissa ja toisi höydyllisen lisän asiaa koskevaan yhteisön nykyiseen ja tulevaan lainsäädäntöön. Siksi komissio ehdottaakin, että neuvosto valtuuttaa poikkeuksellisesti ne jäsenvaltiot, joita kyseistä alaa koskeva yhteisön lainsäädäntö sitoo, allekirjoittamaan yleissopimuksen yhteisön puolesta.

3. Jotta voitaisiin turvata yhteisen oikeudellisen alueen kehittäminen yhteisön alueelle, tämän valtuutuksen edellytykseksi asetetaan, että jäsenvaltiot antavat yleissopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä julistuksen ja että neuvottelut yhteisön liittymiseksi sopimukseen aloitetaan mahdollisimman pian.

Yhteisen oikeudellisen alueen kehittäminen Euroopan yhteisön alueelle

4. Euroopan yhteisö on ottanut tavoitteekseen luoda todellinen oikeudellinen alue, joka perustuu oikeuden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen. Lokakuussa 1999 Tampereella kokoontunut Eurooppa-neuvosto vaati, että päätökset on tunnustettava ilman eri toimenpiteitä kaikkialla Euroopan unionissa ilman välivaiheen käsittelyä tai ilman että täytäntöönpanosta voidaan perustellusti kieltäytyä. Tätä tarkoitusta varten neuvosto ja komissio hyväksyivät joulukuussa 2000 ohjelman eksekvatuurimenettelyn asteittaiseksi poistamiseksi neljällä eri osa-alueella.[1]

5. Lapsen huoltoa koskevat päätökset kuuluvat keskinäistä tunnustamista koskevan ohjelman toiseen toimintakokonaisuuteen. Eräiden (avioeron tai asumuseron aikana tehtyjen) huoltajuuspäätösten keskinäisestä tunnustamisesta on jo säädetty neuvoston asetuksessa 1347/2000 (Bryssel II -asetus).[2] Komissio teki 6. syyskuuta 2001 lapsen huoltoa koskevan asetusehdotuksen, jolla vastavuoroisen tunnustamisen periaate laajennetaan koskemaan kaikkia lapsen huoltoa koskevia päätöksiä.[3] Neuvosto

---

1 *Toimenpideohjelma tuomioiden vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen toteuttamisesta siviili- ja kauppaoikeuden alalla*, EYVL C 12, 15.1.2001, s. 1.

2 *Neuvoston asetus (EY) N:o 1347/2000, annettu 29 päivänä toukokuuta 2000, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja yhteisten lasten huoltoa koskevissa asioissa*, EYVL L 160, 30.6.2000, s. 19. Asetuksessa esitetään säännöksiä tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden välittömästä tunnustamisesta ja täytäntöönpanon yksinkertaistamisesta avioliittoa ja lapsen huoltoa koskeville tuomioille, jotka on annettu avioliitto-oikeuden alaan kuuluvien menettelyjen yhteydessä.

3 *Ehdotus neuvoston asetukseksi tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta lapsen huoltoa koskevissa asioissa*, KOM(2001) 505 lopullinen.

käsittelee kyseistä ehdotusta heinäkuussa 2000 tehdyn lapsen tapaamisoikeutta koskevan Ranskan aloitteen pohjalta.[4]

6. Pitemmän aikavälin tavoitteena on poistaa eksekvatuurimenettely kaikista lapsen huoltoa koskevista päätöksistä ja laatia selkeät ja johdonmukaiset säännöt toimivallan määräytymisestä.

Vuoden 1996 Haagin yleissopimus

7. Vuoden 1996 Haagin yleissopimuksessa määrätään toimivallasta, sovellettavasta laista sekä päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta lapsen huoltoa ja lastensuojelutoimenpiteitä koskevissa asioissa. Yleissopimuksen perusperiaatteena on, että toimivalta on sen sopimusvaltion tuomioistuimilla, missä lapsella on asuinpaikka. Toimivaltainen viranomainen soveltaa periaatteessa asianomaisen valtion kansallista lainsäädäntöä, ja se voi siirtää tapauksen tuomioistuimelle, jolla on paremmat edellytykset asian käsittelyyn. Tuomiot tunnustetaan ilman eri toimenpiteitä, ja sopimusvaltioilla on oltava käytössään yksinkertainen ja nopea eksekvatuurimenettely. Sopimuksessa määrätään myös viranomaisten yhteistyöjärjestelyistä.

8. Yleissopimus tehtiin 19. lokakuuta 1996 kansainvälistä yksityisoikeutta käsittelevässä Haagin konferenssissa. Se ei ole vielä tullut voimaan. Euroopan yhteisö ei ollut tuolloin Haagin konferenssin jäsen eikä komissio osallistunut sopimusneuvotteluihin, vaikka se olikin niissä mukana tarkkailijana. Yleissopimuksen osapuolten on oltava valtioita. Alankomaat on tähän mennessä ainoa jäsenvaltio, joka on allekirjoittanut sopimuksen (se ei kuitenkaan ole ratifioinut sitä).

9. Kuten yhteisöjen tuomioistuin on ulkoisesta toimivallasta todennut oikeuskäytännössään eli asiassa AETR antamassaan tuomiossa, jäsenvaltiot eivät voi enää vapaasti hyväksyä yleissopimusta, sillä sen toimivaltaa ja täytäntöönpanoa koskevat määräykset vaikuttavat asetuksen 1347/2000 yhteisiin säännöksiin. Toimivalta jakautuu näin ollen yhteisön ja jäsenvaltioiden kesken.

10. Yleissopimuksen määräysten suhde nykyisiin ja tuleviin yhteisön säännöksiin esitetään sopimuksen 52 artiklassa, jossa todetaan seuraavaa:

" (1) Tämä yleissopimus ei vaikuta kansainvälisiin säädöksiin, joiden osapuolina sopimusvaltiot ovat ja jotka sisältävät säännöksiä yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvista asioista, elleivät kyseisen säädöksen osapuolina olevat valtiot toisin ilmoita.

(2) Tämä yleissopimus ei vaikuta yhden tai useamman sopimusvaltion mahdollisuuteen tehdä sopimuksia, jotka sisältävät määräyksiä tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia asioista, silloin kun on kyse lapsista, joiden asuinpaikka on jossain tällaisten sopimusten osapuolina olevista valtioista.

(3) Sopimukset, joita yksi tai useampi sopimusvaltio voi tehdä tämän yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvista asioista, eivät vaikuta näiden valtioiden ja muiden

---

[4] *Ranskan tasavallan aloite neuvoston asetuksen antamiseksi lasten tapaamisoikeutta koskevien tuomioiden vastavuoroisesta täytäntöönpanosta*, EYVL C 234, 15.8.2000, s. 7.

sopimusvaltioiden välisissä suhteissa tämän yleissopimuksen määräysten soveltamiseen.

(4) Edellä olevia kappaleita sovelletaan myös yhdenmukaiseen lainsäädäntöön, joka perustuu kyseisten valtioiden välisiin alueellisiin tai muihin erityissiteisiin."

11. Edellä mainittuja kappaleita laadittaessa ei kuitenkaan ajateltu niiden suhdetta yhteisön säännöksiin. Sopimuksen laadinnan yhteydessä käytiin neuvotteluja sen varmistamiseksi, että vuoden 1996 Haagin yleissopimus olisi yhdenmukainen vuonna 1998 tehdyn Bryssel II -yleissopimuksen kanssa (jonka perusteella laadittiin sittemmin Bryssel II -asetus). Tällöin oikeudellista yhteistyötä ei kuitenkaan vielä ollut siirretty ensimmäiseen pilariin eikä yhteisö ollut omaksunut politiikkaa lapsen huoltoa koskeviin kysymyksiin. Yleissopimuksen 2 kappale siis laadittiin ristiriitojen välttämiseksi silloisen Bryssel II -yleissopimuksen suhteen, mutta vielä on ratkaistava, miten 2, 3 ja 4 kappaleita sovelletaan Euroopan yhteisön kontekstissa[5].

Selvitys rajoituksista, joita yleissopimus asettaa yhteisön toiminnalle

12. Sovellettaessa yleissopimuksen 52 artiklaa Euroopan yhteisöön, 2 ja 3 kappaletta sovelletaan yhdessä 4 kappaleen kanssa, jolloin yhteisön säädökset rinnastetaan kansainvälisiin sopimuksiin. Tässä yhteydessä on kuitenkin tuotava esiin kaksi asiaa.

13. Yleissopimuksen 2 kappale tarjoaa ensinnäkin yhteisölle mahdollisuuden ryhtyä toimiin sellaisten lasten osalta, joiden asuinpaikka on yhdessä sen jäsenvaltioista. Vastakohtaispäätelmän mukaan yhteisöllä ei siten olisi valtaa puuttua sellaisten lasten asioihin, joiden asuinpaikka on EY:n ulkopuolella.

14. Yleissopimuksen 2 kappaleen tulkitseminen yhdessä 4 kappaleen kanssa ei kuitenkaan voi johtaa tällaiseen tulokseen. Euroopan yhteisön toimintaa voidaan rajoittaa vain silloin, kun lapsella ei ole asuinpaikkaa yhdessäkään sen jäsenvaltiossa vaan sitä vastoin jossain toisessa sopimusvaltiossa. Muunlainen tulkinta johtaisi yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle ja johtaisi myös siihen, ettei yhteisö eivätkä jäsenvaltiot enää voisi tehdä kansainvälisiä sopimuksia sellaisen valtion kanssa, joka ei ole vuoden 1996 yleissopimuksen osapuoli, silloin kun lapsen asuinpaikka on kyseisessä valtiossa. Jäsenvaltio ei siis voisi enää tehdä tällaista sopimusta (koska toimivalta sopimusten tekoon on ainakin osittain yhteisöllä) eikä myöskään hakea kansainvälistä ratkaisua toisessa sopimusvaltiossa asuvan lapsen suojeluun (ellei kyseinen valtio liity yleissopimukseen).

15. Kuten edellä jo todettiin, yleissopimuksen 52 artiklan soveltaminen yhteisöön perustuu siihen, että yhteisön säädökset rinnastetaan kansainvälisiin sopimuksiin. On kuitenkin korostettava, että Euroopan yhteisön lainsäädäntötoiminnalle ei voida asettaa rajoituksia. Toisin sanoen kun kerran jokainen jäsenvaltio voi antaa vapaasti lainsäädäntöä EY:n ulkopuolella asuvista lapsista, pitäisi yhteisön lainsäädäntövallan käyttäjällä olla sama vapaus antaa yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa perussopimuksista johdettuja säädöksiä EY:n ulkopuolella asuvista lapsista.

16. Komissio katsookin, että ainoa järkevä tapa tulkita 52 kappaletta Euroopan yhteisön kontekstissa on seuraava: yleissopimuksen säännöt syrjäyttävät (mahdolliset)

---

[5] Yleissopimuksen 1 kappale ei kuulu tähän yhteyteen, sillä siinä viitataan sopimuksiin (tai säädöksiin), jotka ovat tulleet voimaan jo ennen yleissopimuksen tekemistä (ennen vuotta 1996).

yhteisön säännöt niiden lasten osalta, jotka eivät asu yhdessäkään sen jäsenvaltiossa vaan jossain toisessa sopimusvaltiossa.

17. Jotta tulkinnasta ei olisi epäselvyyksiä ja oikeusvarmuus lisääntyisi, komissio ehdottaa, että jäsenvaltiot antaisivat yleissopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä julistuksen, jossa täsmennetään ne rajoitukset, joita yleissopimuksen 52 artiklan soveltaminen yhteisön kontekstiin aiheuttaa.

Tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevien yhteisön säännösten soveltaminen on turvattava

18. Kuten edellä todettiin, 52 artiklan oikean tulkinnan mukaan yleissopimuksen määräykset syrjäyttävät yhteisön säännöt silloin, kun lapsen asuinpaikka ei ole yhdessäkään jäsenvaltiossa vaan jossain toisessa sopimusvaltiossa.[6]

19. Tämä tulkinta onkin toimivaltasääntöjen kannalta perusteltu, sillä toimivaltasäännöt oli yleissopimuksessa saatava jaettua tasapuolisesti sopimusvaltioiden kesken. Yleissopimuksen keskeisenä tehtävänähän on juuri määrätä siitä, miten toimivalta jakautuu sopimusvaltioiden välillä. Yleissopimuksen toimivaltasäännöt syrjäyttävät tietenkin Euroopan yhteisön säännöt silloin, kun lapsi ei asu yhdessäkään jäsenvaltiossa vaan jossain toisessa sopimusvaltiossa.

20. Tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevien sääntöjen osalta on otettava huomioon erinäisiä asioita.

21. Vastavuoroista tunnustamista koskevan ohjelman toteuttaminen kärsii, jos yhdessä jäsenvaltiossa tehtyjen päätösten tunnustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi toisessa jäsenvaltiossa sovelletaan - vaikkakin vain poikkeustapauksissa - Euroopan yhteisön sääntöjen sijaan yleissopimuksen määräyksiä.[7] Ohjelman keskeisenä ajatuksena on kuitenkin se, että kaikkien yhdessä jäsenvaltiossa tehtyjen päätösten vapaa liikkuvuus yhteisössä taataan yhteisillä säännöillä, joita on määrä asteittain yksinkertaistaa, kunnes eksekvatuurimenettely lopullisesti poistetaan. Onkin otettava huomioon, että Euroopan yhteisön voimassa olevien säädösten mukaisesti tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia yhteisiä sääntöjä sovelletaan huolimatta siitä, määräytyvätkö toimivaltasäännöt yhteisön lainsäädännön vai kansallisten lakien perusteella.[8] Sen vuoksi on ehdottomasti löydettävä ratkaisu, jolla

---

6 Myös yhteisön lainsäädäntövallan käyttäjä myöntää neuvoston asetuksen (EY) 1347/2000 37 artiklassa, että asetus syrjäyttää yleissopimuksen "edellyttäen, että lapsen asuinpaikka on jossakin jäsenvaltiossa".

7 Yleissopimuksen osapuolena oleva jäsenvaltio voisi esimerkiksi tehdä huoltajuuspäätöksen lapsesta, jonka asuinpaikka on jossain toisessa EY:n ulkopuolisessa sopimusvaltiossa, vetoamalla yleissopimuksen 10 artiklaan (avioerotuomioistuimen toimivalta) tai 8 ja 9 artiklaan (toimivallan siirtäminen tuomioistuimelle, jolla on paremmat edellytykset asian käsittelyyn). Koska lapsen asuinpaikka on toisessa sopimusvaltiossa, kyseisessä jäsenvaltiossa tehty päätös voitaisiin tunnustaa ja panna täytäntöön jossain toisessa jäsenvaltiossa soveltamalla yhteisön sääntöjen sijaan yleissopimuksen sääntöjä. Tämä puolestaan merkitsisi sitä, että päätöksen toimivaltaperuste voitaisiin tarkistaa yleissopimuksen sääntöjen perusteella muttei asetuksen (EY) N:o 1347/2000 mukaisten järjestelyjen perusteella. Erot kahden eri järjestelmän välillä kasvaisivat entisestään, koska eksekvatuurimenettely poistettaisiin jäsenvaltioiden väliltä mutta tiettyihin päätöksiin olisi yhä sovellettava yleissopimuksen mukaisia järjestelyjä.

8 Esimerkiksi neuvoston asetuksen (EY) 1347/2000 8 artiklassa säädetään, että siinä annettuja vastavuoroista tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä sovelletaan, vaikka toimivalta määräytyisi kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Myös neuvoston asetuksen (EY) 44/2001 4 artiklassa säädetään, että siinä annettuja vastavuoroista tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia

taataan kaikkien yleissopimuksen mukaisesti tehtyjen jäsenvaltioiden päätösten vapaa liikkuvuus Euroopan yhteisössä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti. Tämä on eksekvatuurimenettelyn poistamisen kannalta erityisen tärkeää.

22. Tällainen ratkaisu saattaa löytyä helpostikin, sillä se vastaa yleissopimuksen tavoitetta helpottaa tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa. Yleissopimuksessa esitetyt tuomioiden tunnustamatta jättämistä koskevat perusteet eivät myöskään ole velvoittavia.[9] Yhteisön sääntöjen soveltaminen tuomioiden tunnustamatta jättämisen perusteiden rajaamiseksi ja tuomioiden täytäntöönpanon yksinkertaistamiseksi jäsenvaltioiden välillä edistäisi näin yleissopimuksen tavoitteita.

23. Euroopan yhteisön onkin aloitettava neuvottelut Haagin konferenssissa mahdollisimman pian ja keskityttävä kahteen päämäärään. Ensiksikin on taattava se, että yhteisön sääntöjä sovelletaan aina kun on kyseessä yhdessä jäsenvaltiossa tehtyjen päätösten tunnustaminen ja täytäntöönpano toisessa jäsenvaltiossa. Yhteisön on myös voitava liittyä yleissopimukseen siksi, että se on institutionaalisessa mielessä mielekkäin ratkaisu ja osoittaa lisäksi muulle maailmalle, että yhteisö pitää yleissopimusta tärkeänä.

Komission ehdotus

24. Komissio on pannut merkille, että yleissopimusneuvotteluihin osallistuneet jäsenvaltiot katsovat sopimuksen olevan arvokas lisä lasten suojelemisessa ja kehottavat Euroopan yhteisöä ryhtymään toimiin, jotta sopimus saataisiin voimaan viipymättä.

25. Lopullisena tarkoituksena on tietenkin se, että yhteisö liittyy itse sopimukseen. Siksi yhteisö aloittaakin mahdollisimman pian neuvottelut voidakseen liittyä sopimukseen. Se haluaa näin turvata myös yhteisen oikeudellisen alueen kehittämisen yhteisön alueelle, mikä puolestaan edellyttää, että kaikkien yhdessä jäsenvaltiossa tehtyjen päätösten liikkumista yhteisön alueella säädellään yhteisin säännöin.

26. Koska yleissopimukseen voi tällä hetkellä liittyä ainoastaan valtioita, komissio esittää, että neuvosto antaisi asiaa koskevien Euroopan yhteisön säännösten sitomille jäsenvaltioille valtuuden allekirjoittaa yleissopimuksen yhteisön puolesta.

27. Päätösehdotus muodostaa poikkeuksen tapaan, jolla yhteisö käyttää yleensä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 300 artiklaan perustuvaa toimivaltaansa. Poikkeus on perusteltu, sillä yleissopimus on merkittävä lasten suojelun kannalta ja se on saatettava mahdollisimman pian voimaan. Päätöksen ei kuitenkaan ole tarkoitus muodostua yleiseksi käytännöksi.

---

sääntöjä sovelletaan, kun vastaajan kotipaikka ei ole jäsenvaltiossa ja toimivalta määräytyy kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Kansainvälisistä yleissopimuksista käytävien neuvottelujen keskeisenä tavoitteena on taata irtautumislausekkeella, että jäsenvaltioiden välillä sovelletaan yhteisön sääntöjä vastavuoroisesta tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta.

9 Yleissopimuksen 23 artiklassa määrätään, että tuomiot tunnustetaan ilman eri toimenpiteitä, ja luetellaan perusteita, joiden mukaisesti tuomiot voidaan jättää tunnustamatta. Sopimuksen 26 artiklassa sopimusvaltioita vaaditaan soveltamaan yksinkertaisia ja nopeita menettelyjä tuomion julistamiseksi täytäntöönpanokelpoiseksi tai sen rekisteröimiseksi. Myös tästä voidaan kieltäytyä samoin perustein kuin 23 artiklassa.

28. Kuten edellä 12–17 kohdissa todettiin, jäsenvaltioiden on annettava yleissopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä julistus, jossa täsmennetään ne rajoitukset, joita yleissopimus asettaa yhteisön toiminnalle.

29. Tämän päätöksen ansiosta jäsenvaltiot voivat siis aloittaa valmistelutyöt, jotta sopimus saataisiin ratifioitua mahdollisimman pikaisesti. Allekirjoittaminen voidaan hoitaa yhteisin järjestelyin, jotta Euroopan yhteisö voisi antaa muulle maailmalle selkeän viestin siitä, että yhteisö pitää yleissopimusta tärkeänä. Tämän päätösehdotuksen jälkeen laaditaan toinen ehdotus yleissopimuksen ratifioimiseksi.

30. Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteenä olevan Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan mukaisesti asetus 1347/2000 ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Tanska voi näin ollen itse päättää, haluaako se hyväksyä vuoden 1996 Haagin yleissopimuksen. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 10 artiklassa esitetty yhteistyövelvollisuus tarkoittaa kuitenkin, että Tanskan on kuultava tässä asiassa muita jäsenvaltioita ja neuvostoa.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

jäsenvaltioille annettavasta valtuudesta allekirjoittaa Euroopan yhteisön puolesta *yleissopimus toimivallasta, sovellettavasta lainsäädännöstä, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä lapsen huoltoa ja lastensuojelutoimenpiteitä koskevissa asioissa* (vuoden 1996 Haagin yleissopimus)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan, 67 artiklan 1 kohdan ja 300 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen[10],

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Euroopan yhteisö on ryhtynyt luomaan todellista oikeudellista aluetta, joka perustuu oikeuden päätösten vastavuoroisen tunnustamisen periaatteeseen.

(2) Kansainvälistä yksityisoikeutta käsittelevässä Haagin konferenssissa 19 päivänä lokakuuta 1996 tehty *yleissopimus toimivallasta, sovellettavasta lainsäädännöstä, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä lapsen huoltoa ja lastensuojelutoimenpiteitä koskevissa asioissa* edistää osaltaan merkittävästi lasten suojelemista kansainvälisellä tasolla, joten suotavaa, että sen määräyksiä aletaan soveltaa mahdollisimman pikaisesti.

(3) Yleissopimuksen hyväksymisvaltuus on osittain Euroopan yhteisöllä ja osittain jäsenvaltioilla.

(4) Yhteisö ei voi liittyä yleissopimukseen.

(5) Rajoitukset, joita yleissopimus asettaa yhteisön toiminnalle, on täsmennettävä, jotta voitaisiin turvata yhteisen oikeudellisen alueen kehittäminen yhteisön alueelle.

(6) Tämän päätöksen jälkeen laaditaan toinen ehdotus, jossa käsitellään yleissopimuksen ratifioimista.

(7) Yhteisö pyrkii neuvottelemaan mahdollisimman pian liittymispöytäkirjasta ja siitä, että tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia yhteisön säännöksiä voitaisiin soveltaa yhteisön alueella.

---

[10] EYVL C [...], […], s. [...].

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Neuvosto antaa täten jäsenvaltioille valtuuden allekirjoittaa toimivallasta, sovellettavasta lainsäädännöstä, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä lapsen huoltoa ja lastensuojelutoimenpiteitä koskevissa asioissa 19 päivänä lokakuuta 1996 tehdyn yleissopimuksen edellyttäen, että tämän päätöksen liitteenä oleva julistus annetaan ja sopimus tehdään.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille, lukuun ottamatta Tanskaa.

Tehty Brysselissä […]

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE

Julistus

Allekirjoittaessaan yleissopimuksen jäsenvaltioiden on annettava seuraava julistus:

"Euroopan yhteisön jäsenvaltiot ovat saaneet valtuuden ilmaista suostuvansa Euroopan yhteisön puolesta noudattamaan yleissopimuksen määräyksiä yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa. Näin ollen yleissopimus syrjäyttää sopimuksen 52 artiklan mukaisesti yhteisön säännökset silloin, kun lapsen asuinpaikka ei ole yhdessäkään jäsenvaltiossa vaan jossain toisessa sopimusvaltiossa.

Mahdollisimman pikaisesti ryhdytään toimiin, jotta voitaisiin aloittaa neuvottelut yleissopimukseen liitettävästä pöytäkirjasta, jonka perusteella yhteisö voisi liittyä sopimukseen ja jolla varmistetaan, että yhteisön sääntöjä sovelletaan yhdessä jäsenvaltiossa tehtyjen päätösten tunnustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi toisessa jäsenvaltiossa.

Tässä julistuksessa 'jäsenvaltioilla' tarkoitetaan niitä Euroopan yhteisön jäsenvaltioita, jotka ovat velvollisia noudattamaan yleissopimuksen kattamia asioita koskevia yhteisiä sääntöjä."